

տոհմային կոչմունք՝ թելադրեցին մեզ ա-
սոնց ձեւերն ալ տեսնել մեր մէջ. ուր այս
համարձակութիւնը չպիտի ունենայինք,
եթէ այդ անուանք օտարաձայն եւ կամ
այլալեզու բնագրաց ազդեցութեամբ յե-
րիւրուած բարդ բառեր լինէին: Արդէն բո-
լորովին օտար բառեր, ինչպէս ստուման, կաւ-
փասկ եւն, դուրս թողի մեր կահուց դա-
սէն ու նկարագրէն: Բայց բնիկ կոչում
մը բնիկ իր մ'ալ կ'ենթադրէ, թէ եւ ո-
մանց առիթը ներկայացած չլինի ինքնա-
զրութեանց մէջ յիշուելու: Միանգամայն
թարգմանութեանց առաջնորդութեամբ՝ մեր
մերկ բառից զգեցուցինք յաճախ օտարաց
ձեւերը: — Արդեօք անմոլա՞ր էր մեր այս
ձեւնարկը. արդեօք հայ անուանք եւ ըս-
պասք երբեմն լոկ մերձաւոր նմանութեամբ
դրուած չե՞ն յունականաց դէմ, որոց ճըշ-
գրիտ պատկերը չկարենան լինել՝ գէթ
արուեստական նրբութեանց մէջ: Կարելի
է, չեմ ժխտեր. բայց մոռնալու չենք՝ որ
յոյն քաղաքակրթութեան ազդեցութիւնը
շատ զգալի էր Արշակունեաց շրջանին՝
թէ հայ ազնուականութեան, ինչպէս պի-
տի տեսնենք մասամբ հետագայ նկարա-
զրութեանց մէջ, եւ թէ մեր դրացի Պար-
սից բարուց վրայ. եւ այդ ազդեցութիւնը
բնականապէս պիտի տարածուէր նաեւ